

TAMÁS FERENC

Mi is az

Ferencz Győzőnek, bajtársi öleléssel

Mi is az én s hogy surran el
Ahogyan firtatod
Kipereg ujjaid közül
Mint a futó homok
Széteső újrarendeződő
Mintázatok

Figyeled s rögzítéd
Míg az idő halad
Szavak és szóhiányok
Az építőanyagod

Konok munkával telik
Négy és fél évtized
A szó és csend határán
Világot építész
Idővel egyre fénylőbb
Vers-tükörrendszerek

Épülnek ki megannyi
Huzal kábel és drót
Kapcsolja kristályrendbe
Szó-csend konstrukciód

A szakadás a szétesés
Költői anyagod
Szigorú struktúrákban
Bizony ez paradox

Ahogy paradox lény az ember
S paradox a világ
S ahogyan múlt jelen jövő
Képtelenségbe hajlik át

Vedd hát tedd le szerszámaid
Dolgozz vagy nézz magad elé le
Vagy égre nyúló jegenyére
Műved kész van sosem lesz kész
S amúgy se tudjuk hogy mi végre